

פ ר ט י כ ל מ ס . כ"ג

מישיבת ועדת שירותים צבוריים, מיום ג',
ה' בתמוז תש"י - 20.6.50 - בטעה 8.45.

חברי הועדה הנוכחים: ח. כהן-סגורי - היו"ר

י. לם

י. גיל

נ. הרפז

א. הכרמלי

ד. נצר

ח. דרורית

א.ח. שאג

ח. לסדן

ס ו ז ס נ י ס : ד"ר ד. אריאן - מטעם סחלקת המבגנון.

ד"ר סאיר - סנהל משרד הבריאות;

ד"ר אביגדורי - יו"ר הסתדרות הרופאים;

ד"ר ארליך;

ד"ר דוריאן;

ד"ר גז'בין.

סדר-הירם: (1) דיון על הסקירה בענין הסיור בכפרי העבודה;

(2) המסך הדיון על פניית ההסתדרות הרפואית בישראל.

- - - - -

אמטור טקירה טקירה של הועדה
לשירותים צבוריים בכפרי העבודה

היו"ר ח. כהן-טגורי:

לפני שבנעיים.

בשער הגיא נמצא הכפר מסילת-ציון.
הוא נבנה מטעם "תנועת-התושבים". סיירנו בכפר זה, וראינו איך
התושבים חיים, מצב הדיור, התנאים הסניטריים, בניני החינוך וכו'.
הדבר הראשון אשר נתקלנו בו, הוא: המספחות גרות בחדר אחד, ללא
מטבח ומקלחת. מטלטליהם: סטה, מזרון ללא-כיסוי וסמיכת צמר.
הדאגה היא: החורף, כי הוא מטושטש ובא, ואז מה יהיה? רופא קבוע
במקום אין. לעומת זאת יש סרפאה. יש שם כ-400 נפש, וזה קרוב
ל-100 מספחות. בקרוב יתווספו עוד. התושבים מטלאים את עבודתם
בטקידה ובחריצות. מביב הצריפונים יש נקיון לסופת. בין המלעים
הכל ירוק וצומח. וזה מטביע חותם של חיים על המקום. ענין
בית-הספר הפתיע אותנו. באם המקום קיים רק חודש אחד - כמובן
שגין לדבר על בית-הספר. נקודה זו קיימת כ-4 חדשים בערך, ובית-
הספר קיים ללא תנאים מנושמים: הילדים יושבים על הרצפה, ללא
ספסלים; אין לוח, אין שולחן לסורה, והסורה סלמד בעמידה.
יש 3 כיתות ב-3 בנינים. הילדים הם מגיל 6 עד 14. הם באים
לביה"ס בנעלים קרועות, בבגדים קרועים ובלתי נקיים. איני יודע,
אם הגענו כדי חוטר כסא ושולחן לביה"ס. אני, לכסעצטי, הייתי
לוקח עתונאי ועוטה צלומים סכל הנעשה שם, והייתי מראה לחברי
הכנסת, כי לא יאומן ולא יתכן שטוב כזה קיים בבית-ספר. אמרתי
כבר שאפשר לעשות "צנע" בכל, אולם אי-אפשר לעשות כך בענין כה
תרבותי. הילדים יושבים על הרצפה זה 4 חדשים.

יש שם צרכניה. בתשובה לשאלתי האם
התושבים מוציאים את כל כמות המזון ללהם, הטיבו לי שהם מוציאים
אך את שליט המוקצב להם.

בני המקום הם תיטנים; בית הספר
סייך לזרם של העובד הדתי.

נ. הרפז: טי הם העסקנים שם?

היו"ר ח. טגורי-כהן: אמרתי שיש סדריכים. אין עוד בטה
ללמוד. הסדרין מטפל בשאלות חיצוניות
ולמה ההיסג שלו.

צינון הטיים עובר לאורך כל המוטב.
יש כמה ברזים בטרחק של כל 6 צריפים. אין דליים לתושבים,
והנשים עומדות בתור לקבל את הטיים. הייתי מציע להעמיד בין כל
2 צריפים ברז.

הדבר היחיד שהפייב את עגמת הנפט סטה
שראינו - הוא הגן. בכנסנו לגן וראינו, משהו פחות או יותר,
מושלם. כסאות, שולחנות וכו'. התזונה, כפי הנראה, הוטבה.
ראינו שם קאו.

הכפר השני הוא דירעבן.
המצב שם הוא בהרבה יותר גרוע. התושבים גרים באהלים. אין
בית הספר, במקום זה, דומה למסילת-ציון. גם סרפאה אין.
הכפר רחוק מהכביש הראשי ואין כל תחבורה לסם. המצב הוא בדרך
כלל בכל רע. בכפר כולו יש 5-6 בתי שמוש עבור כל המספחות.
לשאלתי על נוהגם במקרה של מחלה, ענו שהחולה שוכב בחום באוהל
על סמיכת צמר של חיילים, עד שרופא מגיע למקום, לאחר כמה שעות.
מצב כזה קיים למעלה מחודש. הסדריכים הם יוצאי תימן ולדעתי הם
למטה סכל בקורת. ראיתי למשל, סדריכה של הפועל המזרחי, אשר
לא עשתה עלי רושם טוב ואני חושב שאין היא מתאימה לתפקידה.

של.

הכפר הסליסי הוא כסלון. כפר זה שייך לתנועת הטוטביים. הקימו צריפים ספואריים במקום. שאלתי אם הם סיועדים גם לבית-ספר, ענו לי שאלה מטפסים אך ורק לאדמיניסטרציה ולטחסני נסק. מצב התוטביים הוא בכל רע, גרים הם באהלים, הילדים טוכבים על הארץ. מכל הצריפים שמקליטים שם, אין אף צריף הסיועד לטוטס חינוכי, מעון, בית-ספר. אמרו לי שאין להם תקציב לכך.

זוהי סקירה מכל מה שראינו ב-3 כפרי העבודה וזאת לידיעת החברים שלא הצטרפו לסיוור זה.

עתה אתן רשות דיבור לחברים הרוצים לדבר

בקטר לזה.

י. גיל: תפקיד המסלחת מטעם הועדה לסירותים הצבוריים הוא לא רק-לראות, אלא גם להשמיע. מטוס כך טציע אני שועדת הסירותים תציא הלות-דעת לפנהל סטרד הסעד, לפנהל סטרד הבריאות ולטנהל סחלקת החינוך. פנייתנו לפנהל סחלקת החינוך, למשל, היא להסתדל להשיג כסאות, סולחנות, לוח וכו'. יש צורך לזרז את הדבר. ואם תהיה הלות-דעת כזו מצדנו - אולי זה יעזור. תפקידנו הוא גם לעזור במקרים סיוחדים. בענין הטקלחות - אני חושט שעלולה לפרוץ סם מחלה, או מגפה, כפי ססופר על ססילת-ציון. לא אבוא לדבר על ענין ה"סקוה", כי זוהי שאלה דתית. אי-אפשר להטאיר יטוב שלם בלי סקלחת.

ביחס לכפר הסני דירעבון: בנוגע לסאלת החינוך סם - אביט שאילתה לוועדת החינוך. סה שנעטה סם זה סמס חרדת אלהים. גב' הופרט אמרה שיש סם כנמת. הילדים סתהלכים בלכלוך איום, אילו דאיתם אותם - הייתם נפחדים.

ד. נצר: תמצא מצב כזה גם באמצע תל-אביב ברח' אלנבי.

י. גיל: אינני בא-כח תל-אביב, וסנית אינני יודע אם נכון סה שאמרת. תל-אביב יכולה להתפאר בחינוך הילדים שלה.

ביחס לכפר הסליסל כסלון: היו"ר ספר, סלפקידות סודרו צריפים ולחחינוך אין. אינני מבין למה. לדעתי, עלינו לפנות לסחלקה סתאיסה ולדרוש שיינתנו סדינים לילדים, כי זהו דבר אלמנטרי וחיוני.

מבקס סיוחלט כחוף היטיבה על חוות-דעת כזו ל-3 המקומות שציינתי לעיל.

י. לם: מבקט את רשות הדבור לסדר. אין אנו בכיתת חיילים כי זה לא יתכן שכל בקטה תפגט בתגובה כזו. לכולנו רצון לעבוד יחד. סר הברמלי בקט לדבר, וטאחר שראה את תנועת החברים בחדר, ואני הייתי אחד מאלה שקטתי ססקום כי הייתי נאלץ לצאת לכמה רגעים ויצאתי. וכך סר הכרמלי דחה את דבריו שרצה להסמייע לחברים שלא היו בסיוור.

היו"ר ח. סגורי-כהן: אתה אטנם עורך-דין אבל בכל זאת אין אתה יכול להגן עליו. אתם יוצאים מהדרך מתי שאתם רוצים, ואני אינני יכול לנהל כך ישיבה. מר הכרמלי אמר שהוא מותר.

ח. דרורית: לאטיתו של דבר - כולנו מעוניינים לסמוע.

הרב שאג: בתור זקן שבחבורה ברצוני לומר: אנו יושבים ודנים בעינו, ולמה תהיינה התנגשויות בין החברים?

ח. דרורית: היו"ר סגורי-כהן וטר גיל מסרו רשמים מספור, שהתקיים לפני שבועיים במסילת-ציון, דירעבן וכסלון.

רבותי, מי שלא היה בזמן העליה לכפר-יחזקאל לא יוכל לתאר לו באיזה תנאים עלינו לטם. אותו צדיק שלמדתי בו בתור גננת את 54 התינוקות, אינו דומה בסום פנים לצדיק שראינו במסילת-ציון. לא חיינו בתנאים טובים יותר. אולם אנו, החומר האנושי - ידענו לסבול. אתם באים ורואים את הצללים שבכפרים אלה. שמחתי לראות את הברזים. הלואי ויהיו בכל הישובים ברזים כמו שראינו במקומות אלה. נכנסנו לכל בית - נקיון לטופת. ישוב כזה כמסילת-ציון, בן חדשים מספר - ורואים על יד כל צדיק תירס, סלפפונים וגם עזים רועים.

היו"ר ח. סגורי-כהן: אין עזים שם.

ח. דרורית: עינים להם ולא יראו. יש שם שני סנקים סים שחלקים לכל התושבים. גם לנו בכפר יחזקאל לא היה מסבך, ובאיזה תנאים בסלון, פסוס אינני יכולה לתאר לכם. אני חותמת בשתי ידי שיתנו להם את כל הדרוש. דואגים כבר לסדור הילדים. יש בשקום ועד. הצריפים שהיו בכפר יחזקאל, היו טלאי סדקים, וכאשר נולד ילד, היינו תולים שמיכות. חברים, צריך כאן לסמוח ולא לבכות. כמו עיני דאיתי, כיצד באה מספלת לספל בתינוקות. ואיזה תינוקות, הם יפים ומלובשים היטב.

היטוב הטני הוא דירעבן. הוא נמצא עדיין בהתהוותו ופראהו עגום. ראינו את הילדים שם. נפגסתי עם חבר הכנסת ורהפטיג שכבר ספר לסנהל מחלקת החינוך ד"ר בן-יהודה יהודה על תנאי החינוך במקום זה. ולמחרת היום בא ד"ר בן-יהודה ירוטליטה על פנת לדאוג לסדרם. הילדים הם בגיל 8-10. מצבם הכללי הוא באטת חסור. אולי יש לפנות לסדר הטעד שידאג להם, ואולי אין תקציב לסדר זה. ואולי עלינו לפנות ל"כסות-חורף", אפשר שנוכל לגייס שם בגדים מספר עבור הילדים. ראינו רק את 3 הישובים האלה ואילו מסרד הטעד רואה את כל הארץ. עלינו לדרוש מדריכים נוספים למקום, כי מספרם מועט.

ברצוני לדבר עכסיו על כסלון, והוא היטוב הטליטי. זהו ישוב הראסון בצורתו החדשה. התושבים גרים באהליט. מי שיש לו חוס הבחנה, עליו לומר שזוהי הצלחה יוצאת מן הכלל. אהלים מסודרים לטופת, טתוחים כראוי וכו'. יש צרכניה חדשה במקום. נעשים כל הסידורים הדרושים למיון התושבים: מי ליצירה ומי לעבודה יותר טתאיטה. יש שם שני חיילים מסוטב הר-אל. יש שם מדריכות. זהו ישוב שאורגן בהתהוותו. חוססת אני שאם בלך ליטוב אחר, לא נמצא מה שמצאנו כאן. הוא

טמט לטופת. הטוטדות הצבוריים יכולים להתפאר בו ואין דבר יותר מעודד מזה. הטמחה היא גדולה יותר כטמחילים באהלים, עוברים לצריפונים ואח"כ לבתים.

א. הכרטי: אין לי הזכות לדבר כחברת הכנסת חסיה דרורית ולתאר את מה שתיארה בדבריה. אולם ברצוני לטאול טאלח אחת: מהו תפקיד הועדה ססירה במקום? האם התפקיד הוא לראות אורות או צללים, או רק צללים, או להיות ביטולי וכו'?

ואם אין אני, כחברת הכנסת דרורית שהיתה בין טקיסות כפר יחזקאל, אני אדבר על כפרים אחרים כמו נהלל, טראיחיה ביטיה הראטובים.

טסילת-ציון: דובר כאן על טדין טאינו בטטות. אי-פעם לא ידעה כל הארץ מהו טדין, בכל אופן, ברוב לילות הטנה. גם אני גדלתי כמעט בלי טדין! העל זה נחרד? אם תיסניה בילולחה לסטור על נקיון גם בלי טדין, וכך אם טפרויה, וכל אם בכלל. אין זה התיקון הראטון הטמבקס.

דובר על טים: אל תטכרו טזוהי הדרך לירוסלים. גם אני היום התרחצתי בטפל טים. וכאן מדברים על טקלחות בטסילת-ציון. טקלחות תהיינה - מעט אורך רוח.

גם סופר על הטפסלעם החטרים בבית-הספר. התטונה עגומה באמת. טפסלים דרוטים, ומיד. אולם אני טפעתי גם את סירת הילדים ואת טאטציו של תלמיד אחד אשר דרס טחבריו ברמזים טיסירו בטקט. ובבקרנו בגן, טטחנו לראות שהילדות לונטות טמלות נקיות, וילדים, פעוטים טמט, עורדים בגינתם בכלי עבודה זעירים. נכנסתי לחדרי הדיור כי יודע אני ערבית וטוחחתי עם האטחות. כולן מאוטרות. אחת טהן היא גם מדריכה בטטעדת בית-הספר, כי היא הטפיקה ללמוד בקורס טיוחד. זה רק עתה עלתה, והיא כבר מדריכה. טמינו טהנימן לילדים: הקקאו - טעים לחיך.

ודאי טאנו יכולים לדרוס טיפורים, לתקן את הטעון תקון: להכניס טפסלים בבית-הספר, טולחן לטורה וכו'. אבל יש גם אורות רבים ואלה לא האירו את עינינו. הייתי טציע טנבקר טנית בעוד טספר חדטים, כדי טנחזה בטו עינינו את ההתקטת טתטור בכל הטובנים.

היינו גם כדיוט אבן: בית-החרטת "טמשון" ינצה בקרבה טקום. היא כידם בחורבנו. ובאם ייננה - הוא יחזק את הטקום וירחיב אותו. כן "הטרי" טמלא, לעת-עתה, את תפקידו, כאילו עדיין הם נטצאים בטימן. גם צרכניה נטצאת כבר במקום. טנהליה הם עולים חדטים טגרטניה טהלכו ביחד עם עולים אלו. הרוצה לדעת מה תהיה דטות הטקום בעוד טספר חדטים - עליו לזכור טבטקצת היה דוטה לכך טסילת ציון.

זאטר לסקום הטליסי - כטלון: גם בו ראו הטנקרים רק צללים. דובר כאן כי הוקמו צריפים לטטרדים ולא לבית הספר. גם כביש לא היה פעם, ועכסיו, האם לא הרגטתם טנטענו בוכל הזמן עד הגיענו לסקום? ישו עד הסטוד נטענו. אני טצטרף לאלה, הדורטים טכלול. אולם ישנם הטטים לראות צללים בכל מקום. אין באפטרותי למטור דו"ח טהכל, וכדאי טלהבא, יראה כל אחד טאטנו בטו עיניו את הטתרחט בכל טקום ולא לסטוך על דטמיו של הטני ובכל סיור צריכים כולנו להטתתף.

ט.ל.

הענין טעון תיקון וטיפול. אני תובע אותם, אולם אני רואה גם מה שהוקם והנני סבור על אשר סוף-סוף עוזבים העולים את המחנות יש 12 מדריכים קלאיים. טיילתי עד ההר, וראיתי את הסדרגות, המוקטות בהר ע"י עולים ובהדרכת ותיקים, וסדר טוב סודר בכל מקום. גם מדריכים להגנה ולטמטום בנסק לא חסרו והלא כפרים רבים בישראל היו פעם בלי כל זה. וכטכל זה נרכש - באיזה יטורים הוא נרכש.

לדעתי, נדרוש שיפורים, נתבע שיכלולים, אך גם נראה את הטוב.

ח. לסדן: אני חושבת שביטוד הדיון היתה טעות. הסיור ניתן לחברי הועדה למען יראד ויתרסמו. אני מציעה לוועדה להמשיך בסיורים כי אין זה סעיף שהועדה יכולה לסכם.

היו"ר סגור-כהן: אלה הם דטמי סיור.

נ. הרפז: לדון בנושא זה מציע להפסיק /, על מנת לסמוע את המוזמנים מטעם משרד הבריאות והמטלחת מטעם הרופאים, ולהמשיך בדיון אחר-כך.

נתקבלה הצעת סר הרפז להפסיק ברטטי הסיור.

היו"ר סגור-כהן: יש לנו בסדר היום סעיף על ענין הסתדרות הרופאים. לפי החלטת הועדה הוזמנו נציגי הרופאים ונציג משרד הבריאות.

נ. הרפז: וארגון רופאי המדינה.

היו"ר סגור-כהן: נטטע מה פפי משרד הבריאות.

ד"ר טאיר: בעית הרופאים שייכת למחלקת הסגנון, ועל כן הזמנתי את ד"ר אריאן מטעם הסגנון.

זמן קצר אחרי הכנטי לעבודה נתקלתי בבעית הרופאים. ראיתי שבין רופאים בעלי מסרות גבוהות, כמנהלי מחלקות בבית-חולים, ובין רופאים, בעלי מסרות נמוכות יותר, אין הבדל גדול במסכורת. לפעמים יש תוספת מספחית שהיא היא הסכרעת במסכורת. אותי ענינו המסרות הגבוהות: הסדרנו את הדבר בעקיפין, כי אותם הרופאים שרכסנו אותם, מקבלים את מסכורתם כמו בקופת חולים. כל הזמן דרסתי תוספת לתפקיד למסרות אלה. לא תבעתי טנוי בדרגה, אלא תוספת מקצועית ובקופת חולים היתה קיימת תוספת כזו.

היה ויכוח גדול בהסתדרות טאנו הורסים את הדרגה. אין אני מתנגד באופן פרינציפיוני לדרגה מקצועית.

באתי בדברים עם כל סר טבלעדי סר המטפטים, פ. רוזן, טאין אני סכירו, ועטיתי תעסולה למען שתקבל תוספת זו. כי אני חייב לתת לרופא קיום הוגן. אני מצטער טאר שהענין נטטך ללא סוף. אני מצדיק את ענין הרופאים.

ד"ר מאיר : אין אני מוסמך לשנות את פני הדברים אשר הם בידי ועדת הסרים, ואיני יכול לבוא לידי הסכם פרטי עם ארגון רופאי המדינה. איני מוסמך להגיד להם שאני מסכים לכך. ראש הממשלה עמד על כך שאני צריך לבצע זאת. על יסוד זה באתי בדברים עם הרופאים רכפי שאני רואה את הפתרון, צריך לקבוע דרגה אחידה לכל הרופאים השכירים במדינה.

בשאלת השאלה, אם לתת לרופאי המחנות תוספת מקצועית כרופאים או תוספת תפקיד. פירושה של תוספת תפקיד היא שיש תפקיד מיוחד, כמו למשל, מנהל בי"ח, או של מחלקה בת 60 מיטות, שהוא בעל אחריות גדולה. אין בטמכותנו להחליט על כך. מחלקת המנגנון של משרד האוצר התחייבה לתת לרופאים תשובה מסך 8 ימים. אבל, היא לא סברה כל החלטה והעניין נדחה.

קו"ח מסכימה לדרוג אחיד של כל הרופאים השכירים בארץ ובתנה כבר מפרעה של תשלום חדשי לכל הרופאים המועסקים אצלה, על סמך הדירוג החדש. אני רוצה לעמוד על הדברים שאמרתיו בוועדת הכספים ובוועדת המסנה. העירותי שם הערה אחת ואני אסמיע אותה גם כאן, ביחס לסקטור מיוחד במטולה הנקרא סקטור הרופאים במחנות.

מצבם של רופאי המחנות הוא רע למדי. רוב רופאי המחנות הם עולים חדשים ואין ביכולתנו להכניסם להם משרות קבועות. וכאשר מחנה העולים נטגד, נשאר הרופא מחוסר עבודה. גם משכורתם של רופאי המחנות היא זעומה. קבלתי את כל העזרה הדרושה ממחלקת המנגנון, להעביר את הרופאים האלה לדרגת רופאי המדינה, ומשרד הבריאות נתן גם רשות לקו"ח והדסה, כי יקבלו רופאים במידה שיש לתת משרות פנויות. אני חושב שהסוכנות, בשיתוף פעולה עם הממשלה, חייבת לתת לרופאי המחנות פצויים, כדי שיוכלו להחזיק מעמד.

לפי דעתי, רופא במטולה צריך להיות רופא במטרה שלמה. אני מדגיש שאין זה נוגע לרופא פרטי. לרופאי פרטי יבן שיטות עבודה אחרות. דרוש לו חדר יפה יותר, טעה אחרת ואשר דברים שלגבי רופאי המדינה בעיה זו אינה קיימת כלל. כל זה הודעתי לראש הממשלה והוא התעניין בזה. איני יודע איך זה תספיע עליו. בענין של שעות לא נכנסתי לויכוח.

ד"ר מריאן:

הריו לי לסקול כמה דברים
גייחם לדרוג. עם הקמת המדינה
הוקמה ועדה על פקידים הממשלה הגבוהים והנמוכים ובאי כח
ההסתדרות לכל הזרמים. הם קבלו את התפקיד להציע בפני
הממשלה ששה של מסכורת. הדיונים על דירוג פקידים הממשלה
התחילו עוד באוגוסט 1948. כתוצאה מכך עובדה הצעה
למסכורתיהם ופורטו דוח"ים על השאלה הזו.

חברי הועדה הזו הגיעו למסקנה
זמנית להציע בבכיל עובדי המדינה שיטה אחידה של דרוג.
לפי דעתי לא היה צריך כך להיות. ידועות לי היטב שיטות
אחרות, שתי שיטות זו על יד זו. כדי להבדיל בין פקידים
אדמיניסטרטיביים ופקידים סטפטיים ומדעיים, עם שלוב
מסויים ביניהם אך כל אחד עם התנאים הספציפיים שלו,
לפי התנאים המיוחדים של כל סקטור וסקטור. אני מודה
ומתודה שלו היו אותם החברים יושבים היום, היו מציעים
בכמה נקודות הצעות אחרות, אבל הענין נתקבל בעבודה
מנותפת ובראשית העבודה. על ענין זה קבלתי אגור ע"י
חוזה שנחתם ב - 10.2.1949, בין הממשלה מצד אחד, ובין
עובדי המדינה ליד ההסתדרות הכללית, מצד שני. אני
חוזר שנית על הנוסח הזה של י"ג הדרגות - על השיטה האחידה
של תשלום לעובדים ואתם רואים שאני מודה עם כל מלה
שהשמעתם פה.

אני רואה את התנאים המיוחדים
ואת הדחיפות של שאלת הרופאים מכיון שזוהי שאלת האשפוז.
אין ספק שאם נוציא היום סקטור מתוך הדרוג, או אם תנתן
עזרה ואהדה מיוחדת לסקטור יחיד, יופיעו אנשי המספס וגם
להם אי אפשר לטרג. ישנן כבר היום דרישות דומות מצד
האדריכלים. המציאות ברוק האדריכלים דומה, או אולי עוד
יותר בולטת מאשר "בסוק העבודה" (אם מותר לי להשתמש
במוסג זה) של רופאים. לפי זה, במסך זמן קצר ביותר נגיע
לשיטות טובות של דרוג, לפי הרכב הטקצויות. איני רוצה
לשלול את הדבר הזה לגמרי, זהו הכרח מציאותי, אבל מה
שאני מבקש, שהענין לא ייעשה לפי דרישות של סקטור אחד
בלי לחשוב על כל העובדים.

מה היתה השיטה? צריך היה
להגיע למצב הרגעת הפקידים, לתת לפקידים קרקע מתחת
רגליהם. קבלתי על עצמי את התפקיד להסדיר הבעיה והגשתי
את הדו"ח. הדו"ח לא נתקבל והענין נמסר שנית לדיון.
ורק בימים אלה, עומד להסתיים ענין ההשבצה האישית. אני
מקווה, שעד הראשון ביולי יוכלו העובדים לקבל את מסכורתם,
לפי דרגתם החדשה, חוץ משהי קבוצות המסכרות לשתף פעולה -
אנשי הרפואה ואנשי המספס. אם נחליט לדון בסקול דעת
על דרוג חדש ועל שיטה חדשה של דרוג לכל העובדים, אי
אפשר לעשות זאת לטובת סקטור אחד, בלי שהדבר יגרור אחריו
דרישות ואטמוספירה של איזמים מצד סקטור אחר.

היו עוד שתי נקודות: שאלת
התוספות ושאלת עבודה פרטית. אתחיל בעבודה פרטית.
ברור לי שהאדריכלים נעשים מיום ליום דרושים יותר למדינה.
חלק גדול מהם בונים לנו קריות, כפרים וכו' ובערב, בשבת
ובכל זמן פנוי, הם עוסקים בעבודה פרטית נגד הסכמתנו.
אנחנו נלחמים נגד זאת בכל האמצעים שברשותנו, באמצעים
דיסציפלינריים כלכליים ואמצעי סדרי עבודה, ומצליחים בזה
צעד אחר צעד לצמצם את הנגע הזה. אבל לא נוכל לעשות את
הדבר אם סקטור אחד יקבל היתר רמי לעבודה פרטית.

אנשי הבריאות ועוד כמה סקטורים, הביאו לפני ועדת המנגנון ומחלקת המנגנון את הדרישה לתוספות. האם על המטלה להחליט על תוספות תפקיד? על זאת יוחלט לגבי מטרות ידועות, כמו, למשל, פרקליט המדינה ועוד כמה מטרות חיוביות במידת המיפטים, פדריכליט, מתכנני ערים המסובים על מחוזות, אדריכל ראשי לגעורים ולנמלים, מהנדס מתכנן המים ועוד כמה מהנדסים ראשיים. לפי ההצעה, יקבלו אנשים אלה תוספת תפקיד.

תוספת תפקיד כזו יכולה להיות אחידה או מודרגת, כך שמהלך מחלקה קטנה יקבל 15 ל"י, מנהל מחלקה גדולה 25 ל"י ומנהל בי"ח 30 ל"י וכמה מטרות יותאמו לזאת. האגודים המקצועיים דרשו (אם מותר לי לדבר בשםם), שיש לקבל הכשרה מקצועית ידועה - גמר את האוניברסיטה - וקבל דפלומה, מגיעה לו על יסוד הדפלומה הזו, תוספת לי"ג הדרגות. תוספת היכולה להיות מודרגת או אחידה.

פה עלי להגיד בזמן קבעו את הדרגה, לקחו בחיבון את מידת ההכשרה המקצועית של העובד. איש צעיר גמר בי"ס למסחר או גמנסיה עם הכשרה מקצועית מיוחדת, מתחיל למשל בדרגות ב' וג'. רופא בא"י יגמר את האוניברסיטה, צריך עוד לבחון את הידיעה התאורטית במציאות. בשלב זה הוא מקבל דרגה ו' וכשהוא מתחיל להיות לתועלת, הדרוג הוא מז' עד לסוף הטולם. עכ"ו איש זה מתחיל לעבוד על יסוד הכשרה מקצועית אקדמית שלו ב' - ז' ובאם תנתן לו תוספת מקצועית, הרי זוהי כפילות.

הצעת מחלקת המנגנון שהוגשה לפני ועדת המרים ולפני ראש המטלה היא, להטיל על המשרדים הנוגעים בדבר יחד עם מחלקת המנגנון, לעבד רשימה מדוייקת, שתעניק באופן אוטומטי את תוספת התפקיד הזו. אני מצטרף לדעתו של ד"ר מאיר ומקבל את האחריות עלי. ולאור דחיסות המטלה הזו נצליח להשיג בזמן הקרוב האלטה מטעם ועדת המרים בענין זה. עד היום לא נתקבלה כל החלטה שהיא מצדה. על הועדה השאת להחליט ולהביע את רצונה באופן מיוחד בטוח זה.

י. גיל: בשבוע שעבר שמענו מפי הועדה המרכזית של הסתדרות הרופאים ואגוד רופאי המדינה שתי קובלנות: א. בנוגע לדרוג, ב. הסרוב לבוא אתם בסו"ס. אנו החלטנו להזמין את ועדת המרים כדי שישיבו לטתי הקובלנות. מיני יודע אם ד"ר מאיר או ד"ר אריאן, יענו לנו, עד עכשיו הם לא ענו.

ד. אריאן: על שתי הקובלנות האלה של הסתדרות הרופאים, לא שמענו דבר.

י. גיל: מה המצב לגבי ההבטחות לראש המטלה נתן לנציגי הרופאים?

ד. אריאן: עלי לומר, מי מזכירו הפרטי של ראש המטלה לא קבל פרוטוקול שהישיבה. הוא סר לי בצורה בלתי רשמית שאין בכוונת ראש המטלה לסנות את המצב. כך הבינתי לפי ראיתי הדברים עד עכשיו. ראש המטלה רצה להכיר את המצב והזמין את מי שהזמין. אני, כמחלקת המנגנון לא קבלתי כל הוראה בנוגע לנהול ששא ומתן בקשר לענין זה.

היותו חליטת מכתבים ביני וביני
הסתדרות הרופאים שבחנה גוף לידי גמרי קמחי וקמחי החולקה,
נמצאה זירוג הרופאים. היותו להסתדרות הרופאים לא יכולנו
לנהל מו"מ על חנאי קבוצה עם ארגון האיגוד ארגון קבוצתי.
זה הודעה מקונינו בהגדרה מסוימת, אני מוכן להמליץ את
המכתב.

י. גיל:
הסתדרות הרופאים מו"מ, השרים
זר אבוריים?

ד. אריאן:
הענין לא מובא בכני ועוד
השרים.

ד"ר מאיר:
אני קבלתי מכתב.

ד. אריאן:
הנה המכתב, לא דייקתי ואני
מבקש את עליהתכם. ועוד השרים
לענין הסנגור דנה ב- 20.3.50, כי הסתדרות הרופאים
מייצגת מלבד הרופאים עצמאיים, גם רופאים מקבוצות ובגלל
סדורים אלה, יכולה הודעה לנהל מו"מ בנוגע לתנאי רוחאי
המדינה, על שאלות זרוג ומסתדרות, רק עם ארגון ארצי של
קבוצי הרופאים.

ד"ר ארליך:
הענין נוגע גם לחלק של
רופאים אקדמאיים השרים.
המכתב בהרבה מוגבריו של ד"ר מאיר. הנימוח היתה קצת
זעזעו ממה שהיתה במשרד האריות וזה משמח מאד. אין לנו
מקונינו הצביעה ובזעזועים, להפך, היתה כאן הצעה
על זרוג אחיד לכל המקידיה. בעצם אני רוצה חולי יתרון.
יתרון, שאינו מציאותי. רעשית, בגלל הניו במבנה, ועני
השורות המקצועות. אין זה רק שאלה הרופאים גרידו.
לא הצעתי גם לידי הסכמה עם קבוצי המעשה וקבוצי הרפואה,
מסני לייט בהם משור מדומם. זה יהליטו על זרוג אחיד,
אריכים לקבוע לרופאים את הרבה הצבוחה ביותר. רופאי
קופת החליה והרטה לא ימליצו שינמיכו את זרבתם. הרופאים
לא יזוהרו על שאלת הפרקטיקה המרטיה. אנילו באנגליה
מותרת בהוד "נשיונל טרביט", הפרקטיקה המרטיה לרוב
הרופאים. בהרטה ישנה שינה מוילתה למי דקתי.

י. נצר:
אני מתנגדת לקבוצה הרטיה.
נחמה לי שחבר הרופאים, אריך
לקבל את הצעתו של ד"ר מאיר, להשוות את כל זרבות הרופאים
בזרבת אחידה ובינתיים לקבל הפרעה. המניעה לארגון,
אריכה להיות לפי בחירה חושית.

ד"ר דוריאן:
אני ימח שהרטה כיון הצעות,
קל להשתייכות לארגון ליי החירה הרופאים. הצעה ד"ר מאיר
על זרבת אחידה, אינה החלטה ורטה כזאת קיימת. ארגון
רופאי הרטה כבר מנהל משה ומתן על יסוד הזרבת הזו, והיא
מובא לטוב. אני חושב שהצעה ד"ר מאיר העורר ההסתדרות
נוספת. שמחתי לשמוע שד"ר מאיר יודע כי רמת המקצוע של
בי"ח וחנאי העבודה של הרופאים, קטורה זה בזה. אנחנו
זרשנו זרוג חיוני לרופאים. זה חלימו גושמנקי של חקיקה
קל הרופא, המוכר במין זמן קצר, את כל חלק הזרבות של הרופא
המקיד. אתה מדרסו את כל הרפואה. רופאים חיוני מקידיה. אינם

הועדה לסדרות צבוריים
20.6.50

יכולים להיות פקידים ואסור שיהיה להם הלך מחסבות של שכיר. הפקיד לא יתאונן, מפני שכך נהוג בכל העולם.

ד"ר ארליך: כל מי שרוצה להעמיד את הרפואה לדוגמא, מביא את קופת חולים בתור אידיאל. גם בקופת חולים ישנם לקויים גדולים ואני בתור רופא יודע זאת. אינני נגד קופת חולים, אני רק נגד זה שמעמידים מוסד מטויים בתור אידיאל, מבלי להודות על הלקויים הנמצאים עם. ד"ר מאיר אמר שזה מכוון נגד הרפואה הפרטית. כפי שידוע לי, מפילו ברוסיה ארץ ההלאמה הפרטית, היה מקצוע אחד לקבל את חופש הפרקטיקה הפרטית והוא - הרפואה. הם שקלו ובדקו ונוכחו כנראה שהמקצוע הזה הוא משהו מיוחד ודרשו שינתן לרופא חופש, חופש המתבטא בפרקטיקה פרטית. אני דורש פרקטיקה פרטית.

גיני יכול להתנות תנאים עם רופא או חולה הפונה אלי מחוץ למסגרת אותו המוסד שאני עובד בו. מפי ד"ר מאיר שמעתי, שראש המטעלה מתנגד לפרקטיקה פרטית. אני לא שמעתי כך. ראש המטעלה אמר - "לאדריכלים אנחנו לא יכולים לתת, אבל לרופאים כן. כי לרופאים זו שאלת פקוח נפש. אני רוצה להדגיש שרופא מגיע לדרגה מקצועית גבוהה, רק אחרי עבודה יחורה יום יומית, עם מעבורת נמוכה במסך 26 - 25 שנים. וכל זה בכדי שתנתן להם דרגת פקיד.

ההתמטרות על היצוג היא גדולה מאד. טענת הרופאים היא, כי הם תופשים אחריות די גדולה בחיים כדי שתהא להם אפשרות להסמיע את קולם. המתדרות הרופאים מיצגת כ 3000 רופאים. ביניהם רופאים שכירים. מספר נותני העבודה הוא חצי תריסר ומספר זה הוא סיעוט טבוטל.

ד"ר אביגדורי: כמצב השופטים והעוררים, כן גם מצב הרופאים. הרופאים אינם יכולים לשנות כמו כל העובדים. היתה הצעה שרופאי המחנות להכריז על שביתה כללית (לא שביתה אזהרה), אם לא יקבלו את דרישותיהם. אולם, אנחנו אנשי הועד, המרכזי לא החלטנו על שביתה כזאת.

בקשר למעבורת יש צורך להגיד - עבדנו יחד עם עובדים שונים ואין לנו בני העסקות שונות. לו היו באים אזו בהצעה כזאת, כדי להסמיע את הרוחות, אז, יכולתי אולי להספיע, אבל עכשיו יש יותר מדי התמטרות כללית וגם אישית. זה כבר חדש ימים שלא קבלנו כל תשובה מד"ר מאיר. במקום זה הוא הציע דרגות קטנות. מי הם בעלי דרגות ו' וז' ? אלה הם רופאי המחנות, רופאים שאין להם עבודה אחרת. הוא לא יכול לתת להם ארכה. המחנות צריכים להסגר ואנחנו רוצים שיסגרו. אנשים אלה יעזבו את המחנות וילכו העירה. ההתמטרות באה דוקא מצד אלה, והם הרוצים לשנות.

רוכזי קו ה חולים מקבלים
 דרגה גבוהה יותר מרוכזי המדינה המקבלים את משמורתם
 לפי החלטות של ממשלת המנדט. אי אפשר לגטו בצורה
 שבלוניה לדבר הזה. הריך להגיע לידי פתרון, והפתרון
 הוא לדעת בידי משרד הבריאות, היכול להציע ולהמליץ.
 את הרוכזים יקבלו החלטה לא לנהל מ"מ, החלטה זו תהיה
 ארס לטרותי הבריאות. הממשלה כוננה תמיד על ה חירות הרוכזים
 בבקשה ובדרישה לרוכזים. אין זה מתאום באים ורוכזים לנו
 אנחנו לא מקבלים מסיים להסתדרות הקובעים ישנה הזמנה
 לדרוש שכל קובעים יהיו שייכים לה. אבל, היא יריכה
 לשכנע את רוכזי הממשלה ואת רוכזי הדסה ולא ע"י לחץ.

כל זמן שהם לא מסכימים,
 אנחנו מוכרחים להתערב, וזה משלמה לנו מטיה. את ד"ר
 מאיר ימשיך בדרך הלחץ גם על רוכזי קורת חולים,
 אתם תפאלו את רוכזי קורת חולים. חלק ילך להסתדרות
 הקובעים וחלק לא. דבר זה מסוכן ובכח זה לא ייעשה.
 הטכנה היא, שהסתדרות הקובעים הבריאות משכנע כללי אותם
 הקובעים שבתו. באורו יום לאממטם יתקיים, ייסגרו כל
 התי אחולים ותהיה השבתה כללית. גם יעזרו לעשות משמט,
 משמט זה לא יהיה נגד רוכזים בודדים, אלא נגד הסתדרות
 הרוכזים. אני אומר לכם חברים, היו מהונים. ההגדל הוא
 בסכום של 20 ל"י. וכל זה מפני שרומא מתחיל את הקריירה
 שלו, בגיל 40.

עמדו על חגובה כמו מנהלי
 האגפים במחלקות. אנשים וסובלים תחלה שעמדו בראש
 המלחמה נגד טווק ילדים, והסתדרו בשבוע טקור. בקשר
 לשאלתכם, אני מודיע, שאין לזה שום קשר עם המטב הזה.
 הענות היא - אינם יכולים לקבור בחנוכים הנחנים ע"י
 משרד הבריאות. לאן נגיע במטב זה. חברי הכנסת הם
 הם האחרים, עבור הטרותיים.

למעשה אין קובדי המדינה.
 אנחנו אבוד קובדי המדינה והוגרו נבחר באותה צורה
 כמו הועד המרכזי.

היו"ר ת. הכהן - מיגוריי: אני מודה מאוד לבקשת הרוכזים
 ולבקשת קובדי המנגנון.
 אני נושב שנפתק במה שמענו.

נ. הרמז:
 את יתקיים וכות בקשר לקנין
 הרקטיקה הררטיה, אני נושב
 שנוכחות הרוכזים היא הכרחית. אני מכיר את השגלה הזאת
 במשך 36 שנים.

היו"ר ת. הכהן - מיגוריי: אתם תנתן להם אפשרות כזו,
 לא נוכל לזוג לידי סיכום.

נ. הרמז:
 הינני מציע שנידון עכשיו.
 אני רק רוצה לדעת אם הדרישה
 רוכזי המדינה, ישנה דרישה של הרקטיקה הררטיה, זו לא.

הוקדה לשרותים הצוריים
20.6.50

ד"ר מביגדוריי: לשם שלום, לא לעמוד על כך, זה ענין של 26 רומנים.

ד"ר מרליך: רבותי, אני מציג את סמנח של רומניי המדינה. סמנח שהיא מיקום והיא דורשת רשות לירקמיקה כרסית. בתוך המיקום הזה נמצא חלק המוכן למחשק רק בדרוג הזה. אבל כל רומני המדינה דרשו זיכרון לזמן חופש המזרון. המשרת של מסכורת חלקית ורשות של פרקטיקה כרסית. שאלה זו בשבילי היו עקרים וחשובה, והחנתיים הם מנוקים מאוד.

יו"ר ח. הכהן-מיגוריי: אנחנו רוצים שהם יומדים על דעתם ואינם מוותרים על זכויותיהם. אני רואה את הענייה כבעיה ל שרותים הצוריים. ובימים הקרובים עוד ילולא לפרוץ שיחה היכולה לגרום לטחוק בחי החולים וכל הגשט עזרה רפואית בארץ. לכלם ידועה החיוניות שבוצר ובלחץ לזי כחור את הענייה. אני בדיקה שהוקדה חכמה לשר הבריאות והקיר את השומה לבו למטור הענייה. וכי מחטר שהרומנים לא נענו, הם מצאו לנחוק להוסיף בכני הוקדה ולהביע את חשבותיהם, בקטר למצב היכול להתהוות (טביחה של הרומנים).

ד. נצר: אני מקבלת את הצעתו הנזכר מבקשת שזו חזא השאלה הראשונה. בישיבה הבאה.

י. גיל: ממב במשרד הבריאות ובשרותי הבריאות הוא בכל רע. אני אומר. זה זה מתוך ידיעה. ההתמחרות רבה. הצעתו של היו"ר היא במקומה. את אנחנו רוצים למצא ידי חובת, הדבר הי אמטרי ע"י מכתב. אני מביע לטגר מסלחת.

י. לח: אני נגד מילחת. אנו יכולים להזמין אותו מנה.

היו"ר ח. הכהן - מיגוריי: הצענו שתי הצעות: א. לפנות לשר הבריאות שיחיש את ההסדר עם ההתחרות הרומנית וקט כל הגורמים החתרים, חוך שבועיים ימים, כדי שלא נמוד בכני זקוקים. ב. חוך שבועיים ימים הצנינים לזי יסודרו, אני מביא את ההצעה לכני הוקדה. ב. נבקש את שר הבריאות לנצח לממן, ועל ידי זה נמסור לו את ההודעה.

א. חבוריי: היו"ר ימסור את בקית הרומנים לשר הבריאות.

היו"ר ח. הכהן - מיגוריי: אני נוקל את הישיבה.